

OSTRAVAN.CZ

1. Když přidáš se k nám, seš král. Sobota potvrdila, že Oliver! je senzace, která strhne děti i dospělé

08.10.2023 ostravan.cz - Milan Bátor

Odkaz na originál

Klíčová slova: Divadla; divadlo; Jiřího; moravskoslezské; Myrona; Národní; ostravské

Autor literární předlohy spisovatel a publicista Charles Dickens byl ve své době skutečnou světovou celebritou. Jeho výtečné romány a autorská čtení učarovaly Evropě i Americe. Dickensův životní příběh je ztělesněním "amerického snu" s tím rozdílem, že pocházel z anglického Landportu. Je příznačné, že cestu za slávou zahájil z úplného dna, od svých deseti let musel pracovat v továrně na výrobu leštidel obuvi, když jeho otce zavřeli do vězení pro dluhy.

Své drsné zkušenosti Dickens brzy zúročil jako parlamentní zpravodaj a bystrý komentátor politického i veřejného života. Prosadil se hned svým prvním kriticko-humoristickým románem Kronika Pickwickova klubu, v kterém se už zrcadlí jeho typická témata: obraz sociální bída a nespravedlnosti, příkrý kontrast světa chudých a bohatých, bezvýchodnost a morální špína. Nechybí však ani idealizace dobra a sentimentální důstojnosti, která je vratkou ale přesto nadějí.

Autor muzikálu Oliver! Lionel Bart se Dickensovým románem inspiroval volně. Zjednodušil dějovou linii vypuštěním některých postav, zjemnil drsný obraz londýnského podsvětí a zdůraznil zejména pozitivní aspekty, pramenící z povahy malého sirotka Olivera. Ten si i přes veškeré bezpráví, ústrky, krutost a hlad, které zažívá v chudobinci, zachovává čistou a nezkaženou mysl. V Bartově muzikálu je Oliver prodán obskurnímu majiteli pohřebního ústavu, odkud brzy uprchne do Londýna.

Z ostravské inscenace Oliver! (Foto: Martin Popelář)

Zde se dostává do společnosti zlodějíčků a zločinců a učí se nekalým praktikám. Během jedné krádeže je přistižen a shodou náhod se dostane do domu zámožného a šlechtetného pana Brownlowa. Ani zde Oliverovi štěstí nekvete dlouho, je unesen a proti své vůli zavlečen zpátky do doupěte zlodějíčků. Neradi bychom vyhradili zápletku, nicméně věřte, že Oliver na své cestě prožije hodně dramatických událostí a možná se i k němu otočí přízeň štěstěny. Kdo ví...Pojďme se nyní podívat na to, jakou inscenaci **Národní divadlo moravskoslezské** připravilo.

Z **ostravské** inscenace Oliver! (Foto: Martin Popelář)

Muzikál Oliver! je v novém ostravském nastudování především strhující vizuální podívaná se skvělou hudbou Lionela Barta. Scéna Davida Bensona vytěžila z jevištních možností **Divadla Jiřího Myrona** netušené možnosti. Klíčovým prvkem je točna, která svou mobilitou a rafinovanými proměnami dynamizuje naraci. Chvíli se stává londýnským mostem, chvíli labyrintem spleťtých uliček, kterými probíhají akční honičky. Benson důmyslně vyřešil každý scénografický detail také v zadním plánu. Pohřební ústav dekorují nápisy jako undertaking a funeral to suit all classes, na projekčním plátně jsou vidět siluety volně poházených rakví a plápolajících hřbitovních svící. Londýnské panorama charakterizují nesčetné věžičky, ponuré šero a všudypřítomná sychravá mlha. Světelnou modifikaci jeviště příjemně dotváří také vkusný lighting design Davida Janečka. Seriózní zvukové zázemí ohlídal spolehlivý sound design Petra Šimíčka.

Z ostravské inscenace Oliver! (Foto: Martin Popelář)

Úchvatnou Bensonovu scénu přílehavě doplňují kostýmy Andrey Pavlovičové. Jejich doménou je respekt k tradici, stylu doby a zdařilé vystižení kontrastních prvků bída a bohatství. Ctí dramatickou přesvědčivost volbou spíše temnějších a matnějších barev, které vyznívají hutně a syrově.

Jedním z nejvýraznějších prvků je znamenitá choreografie Denisy Komarov Kubášové. Podařilo se jí prostoupit inscenaci naprosto přirozeným pohybem a tanečními sekvencemi, které se perfektně trefily do povahy díla. Choreografie vyrůstá z rytmického podloží Bartovy hudby, přičemž jejím zadáním není složitost, ale hravá a bezprostřední nonšalance a ležérnost. Ta vyrůstá přímo z rozpustilého a uličnického světa malých i větších darebáků a zlodějíčků, pro které našla Denisa Komarov Kubášová se svými kolegyňmi Janou Tomsovou a Veronikou Bučkovou výstižné taneční uchopení.

Z ostravské inscenace Oliver! (Foto: Martin Popelář)

Oliver! je v Ostravě inscenován v překladu Jiřího Joska, který dodatečně upravil a aktualizoval Michael Prostějovský. Jejich přetlumočení je vstřícné k interpretům i k divákům. Jazykový cit a fantazie obou překladatelských legend se přesně trefila do prostředí a kontextu.

Dostáváme se k režii Lumíra Olšovského, kterou hlučinský rodák připravil v tandemu s dramaturgem Pavlem Bárem. Olšovského koncepcí vnímá Bartův muzikál jako vícevrstevné dílo. Vedle obrazů bída a sociální nerovnosti přináší řadu komických bonmotů a osvěžujících prvků, které vnášejí do inscenace kýžený kontrast. Podotkněme, že povětšinou citlivým způsobem, aniž by se oslabila dramatická výstavba.

Sugestivní je hned první scéna otrhaných sirotků, kteří jí šlichtu servírovanou z kotle, ze kterého se kouří. Méně povedený je následující obraz lascivních námluv správce chudobince Bumbly a vdovy Corneyové. Nejvíce se Olšovského režie odráží v kontaktních a adrenalinových scénách, kde je možné najít spoustu dobrých nápadů a vychytávek. Prostředí domu pana Brownlowa se naopak nepodařilo vykreslit bez suchopárné akademičnosti a tím i jisté schematičnosti.

Z ostravské inscenace Oliver! (Foto: Martin Popelář)

Olšovský nezapře své rozsáhlé divadelní zkušenosti. Působivý silný vizuální účinek jeho koncepce je dosažen živými ansámblovými scénami a bohatou výtvarnou složkou, při bližším pohledu je však nutné konstatovat, že některé postavy by potřebovaly na sblížení se s rolí trochu více času. Zejména děti si zasloužily po herecké stránce větší pozornost a péči, aby jejich deklamace nepůsobila jen jako přeřikání textů.

Nechme však stranou dílčí výhrady a věnujme pozornost tomu nejdůležitějšímu – hercům a všem, kteří tento muzikál společnými silami rozezněli. Sluší se nejdřív zmínit ty nejdůležitější. Děti, které v muzikálu Oliver! zpívají a tančí, jsou zkrátka a dobře úžasné! Pochvalu si zaslouží především roztomile sladký Rostislav Radecki, který v sobotní druhé premiéře ztvárnil malého Olivera nádherným pěveckým výkonem. Podobné sympatie vzbudil také průbojný a protřelý Lišák Filipa Škandery. Vynikající je celá dětská company, kterou nelze vyjmenovat osobně, ač by si to všichni zasloužili. O pěveckou přípravu této pevně semknuté party se iniciativně a vehementně postaraly Martina Juríková a Lenka Živocká.

Jurai Čiernik jako Fagin. (Foto: Martin Popelář)

Z dospělých rolí v sobotu učaroval publiku především Fagin Juraje Čiernika, který hraje s komediální vervou a neodolatelným drajvem. Je důrazný herecky i pěvecky, našel si v postavě své osobní podtóny, které dávají jeho výkonu charisma i velkorysý nadhled. Výtečná je i Nancy Andrey Gabrišové, která uplatnila své vynikající pohybové předpoklady, ale nejen to. Gabrišová překvapila vybroušeným pěveckým podáním. Její poutavý výkon svou nezkrotností a nasazením připomínal nejlepší kreace Hany Fialové. Velmi šťastné bylo též obsazení Romana Haroka do úlohy násilnického ničemy Billa Sikese. Harok kolem sebe šířil opravdu strach a šilenství, které je schopné všeho.

Roman Harok jako Bill Sikes. (Foto: Martin Popelář)

Rádi bychom upozornili také na fantastického Adama Živnůstku, který exceloval dokonce v dvojroli. Nejprve obecenstvo spolehlivě pobavil chaplinovskou kreací plnou krkolomných pádů, později se Živnůstka doslova přetěpil do role vzteklého a zuřivého psa, který doprovází Billa Sikese. V dalších rolích se dobře zabydleli Jan Drahovzal jako Bumble a skvělá Soňa Jungová v roli vdovy Corneyové, ale i Eva Zbrožková, Dagmar Mimrová, Tereza Dostalová, Ilona Piskořová, Pavel Liška a Marcel Školout a mnozí další.

Výčet všech protagonistů není v možnostech této reflexe, podstatné je říct, že všichni odvedli v sobotním uvedení své maximum. Mnoho dobré práce na jevišti zanechala také company, nejen ve swingovém čísle, ale i v jedné z nejpůsobivějších scén prodávajících na tržišti.

Adam Živnůstka a Rostislav Radecki. (Foto: Martin Popelář)

Na závěr jsme ponechali hudební nastudování Marka Prášila, které je jednou z nejsilnějších složek ostravské inscenace. Výtečné provedení v sólových i kolektivních rolích bylo slyšet už během první premiéry. V sobotu se pojetí orchestru ještě víc usadilo a zpřesnilo. Prášilovo znamenité nastudování vystihlo mnohotvárné aspekty Bartovy partitury: dojemné melodie, které zrcadlí touhy dětských srdcí, odvážné a dobrodružné partie plné napětí a tanečního elánu, ale i typicky anglický folklor s jeho originální melodikou. Všechny odstíny dokázal orchestr pod Prášilovou taktovkou zahrát s velkorysým nadhledem a poctivým nasazením. Oliver! je nepochybně jedním z největších hitů současné muzikálové produkce. Je jisté, že půjde o magnet a titul, který přitáhne do divadla generačně různorodé publikum. Inscenace bez obav zaujme dětského i dospělého diváka. V přímočarém ději nelze hledat nic menšího než soucit s dětmi, kterým není dopřána láska a pečující rodina. Vedlejší dějová linka však přináší také další významné motivy. Vzepření se jakékoli formě despotie a tyranství, které ve jménu falešné lásky s člověkem obratně manipuluje, je nezbytné pro pochopení Dickensova i našeho současného světa. Je nesmírně důležité, že právě děti, kterých je v této inscenaci opravdu požehnaně, jsou živou a nezbytnou součástí tohoto divadla jménem svět. Díky nim a jejich nezdolné víře může člověk doufat, že naděje vždycky je.

Čtěte také recenzi první premiéry: Ostravský Oliver! hraje na city diváků. Nabízí silný příběh, geniální hudbu a ohromující vizuální podívanou

URL | <https://www.ostravan.cz/81665/kdyz-pridas-se-k-nam-ses-kral-sobota-potvrdila-ze-oliver-je-senzace-ktera-strhne-deti-i-dospele/>

« zpět na začátek

Když přidáš se k nám, seš král. Sobota potvrdila, že Oliver! je senzace, která strhne děti i dospělé

8.10.2023 [Milan Bátor](#) [Hudba](#) [Recenze](#)

Národní divadlo moravskoslezské v sobotu podruhé ukázalo svého Olivera. Oblíbená muzikálová klasika pro celou rodinu je v Ostravě uvedena se zvláštním souhlasem majitelů práv a klade mimořádné nároky zejména na dětské role. V sobotu se představilo druhé premiérové obsazení, provedení opět řídil dirigent Marek Prášil.

[Zvětšit](#)

[obrázek](#)

Zleva Filip Szkandera (Lišák) a Rostislav Radecki (Oliver).

Foto: Martin Popelář

Autor literární předlohy spisovatel a publicista Charles Dickens byl ve své době skutečnou světovou celebritou. Jeho výtečné romány a autorská čtení učarovaly Evropě i Americe. Dickensův životní příběh je ztělesněním „amerického snu“ s tím rozdílem, že pocházel z anglického Landportu. Je příznačné, že cestu za slávou zahájil z úplného dna, od svých deseti let musel pracovat v továrně na výrobu leštidel obuvi, když jeho otce zavřeli do vězení pro dluhy.

Své drsné zkušenosti Dickens brzy zúročil jako parlamentní zpravodaj a bystrý komentátor politického i veřejného života. Prosadil se hned svým prvním kriticko-humoristickým

románem Kronika Pickwickova klubu, v kterém se už zrcadlí jeho typická témata: obraz sociální bídy a nespravedlnosti, příkrý kontrast světa chudých a bohatých, bezvýchodnost a morální špína. Nechybí však ani idealizace dobra a sentimentální důstojnosti, která je vratkou ale přesto nadějí.

Autor muzikálu Oliver! Lionel Bart se Dickensovým románem inspiroval volně. Zjednodušil dějovou linii vypuštěním některých postav, zjemnil drsný obraz londýnského podsvětí a zdůraznil zejména pozitivní aspekty, pramenící z povahy malého sirotka Olivera. Ten si i přes veškeré bezpráví, ústrky, krutost a hlad, které zažívá v chudobinci, zachovává čistou a nezkaženou mysl. V Bartově muzikálu je Oliver prodán obskurnímu majiteli pohřebního ústavu, odkud brzy uprchne do Londýna.

Z ostravské inscenace Oliver! (Foto: Martin Popelář)

Zde se dostává do společnosti zlodějíčků a zločinců a učí se nekalým praktikám. Během jedné krádeže je přistižen a shodou náhod se dostane do domu zámožného a šlechetného pana Brownlowa. Ani zde Oliverovi štěstí nekvete dlouho, je unesen a proti své vůli zavlečen zpátky do doupěte zlodějíčků. Neradi bychom vyzradili zápletku, nicméně věřte, že Oliver na své cestě prožije hodně dramatických událostí a možná se i k němu otočí přízeň štěstěny. Kdo ví... Pojdme se nyní podívat na to, jakou inscenaci Národní divadlo moravskoslezské připravilo.

Z ostravské inscenace Oliver! (Foto: Martin Popelář)

Muzikál Oliver! je v novém ostravském nastudování především strhující vizuální podívaná se skvělou hudbou Lionela Barta. Scéna *Davidy Benson* výtěžila z jevištních možností Divadla Jiřího Myrona netušené možnosti. Klíčovým prvkem je točna, která svou mobilitou a rafinovanými proměnami dynamizuje naraci. Chvilí se stává londýnským mostem, chvíli labyrintem spleťtých uliček, kterými probíhají akční honičky. Benson důmyslně vyřešil každý scénografický detail také v zadním plánu. Pohřební ústav dekorují nápisy jako *undertaking a funeral to suit all classes*, na projekčním plátně jsou vidět siluety volně poházených rakví a plápolajících hřbitovních svící. Londýnské panorama charakterizují nesčetné věžičky, ponuré šero a všudypřítomná sychravá mlha. Světelnou modifikaci jeviště příjemně dotváří také vkusný lighting design *Davidy Janečka*. Seriózní zvukové zázemí ohlídal spolehlivý sound design *Petra Šimíčka*.

Z ostravské inscenace Oliver! (Foto: Martin Popelář)

Úchvatnou Bensonovu scénu přiléhavě doplňují kostýmy *Andrey Pavlovičové*. Jejich doménou je respekt k tradici, stylu doby a zdařilé vystižení kontrastních prvků bídy a bohatství. Ctí dramatickou přesvědčivost volbou spíše temnějších a matnějších barev, které vyznívají hutně a syrově.

Jedním z nejmóraznějších prvků je znamenitá choreografie *Denisy Komarov Kubášové*. Podařilo se jí prostoupit inscenaci naprosto přirozeným pohybem a tanečními sekvencemi, které se perfektně trefily do povahy díla. Choreografie vyrůstá z rytmického podloží Bartovy hudby, přičemž jejím zadáním není složitost, ale hravá a bezprostřední nonšalance a ležérnost. Ta vyrůstá přímo z rozpustilého a uličnického světa malých i větších darebáků a zlodějíčků, pro které našla Denisa Komarov Kubášová se svými kolegyněmi *Janou Tomsovou* a *Veronikou Bučkovou* výstižné taneční uchopení.

Z ostravské inscenace Oliver! (Foto: Martin Popelář)

Oliver! je v Ostravě inscenován v překladu *Jiřího Joska*, který dodatečně upravil a aktualizoval *Michael Prostějovský*. Jejich přetlumočení je vstřícné k interpretům i k divákům. Jazykový cit a fantazie obou překladatelských legend se přesně trefila do prostředí a kontextu.

Dostáváme se k režii *Lumíra Olšovského*, kterou hlučínský rodák připravil v tandemu s dramaturgem *Pavlem Bářem*. Olšovského koncepcí vnímá Bartův muzikál jako vícevrstevné dílo. Vedle obrazů bídy a sociální nerovnosti přináší řadu komických bonmotů a osvěžujících prvků, které vnáší do inscenace kýžený kontrast. Podotkneme, že povětšinou citlivým způsobem, aniž by se oslabila dramatická výstavba.

Sugestivní je hned první scéna otrhaných sirotků, kteří jí šlichtu servírovanou z kotle, ze kterého se kouří. Méně povedený je následující obraz lascivních námluv správce chudobince Bumbly a vdovy Corneyové. Nejvíce se Olšovského režie odráží v kontaktních a adrenalinových scénách, kde je možné najít spoustu dobrých nápadů a vychytávek. Prostor domu pana Brownlowa se naopak nepodařilo vykreslit bez suchopárné akademičnosti a tím i jisté schematičnosti.

Z ostravské inscenace Oliver! (Foto: Martin Popelář)

Olšovský nezapře své rozsáhlé divadelní zkušenosti. Působivý silný vizuální účín jeho koncepce je dosažen živými ansámblovými scénami a bohatou výtvarnou složkou, při bližším pohledu je však nutné konstatovat, že některé postavy by potřebovaly na sblížení se s rolí trochu více času. Zejména děti si zasloužily po herecké stránce větší pozornost a péči, aby jejich deklamace nepůsobila jen jako přeřikání textů.

Nechme však stranou dílčí výhrady a věnujme pozornost tomu nejdůležitějšímu – hercům a všem, kteří tento muzikál společnými silami rozezněli. Sluší se nejdřív zmínit ty nejdůležitější. Děti, které v muzikálu Oliver! zpívají a tančí, jsou zkrátka a dobře úžasné! Pochvalu si zaslouží především roztomile sladký *Rostislav Radecki*, který v sobotní druhé premiéře ztvárnil malého Olivera nádherným pěveckým výkonem. Podobné sympatie vzbudil také průbojný a protřelý Lišák *Filipa Škandery*. Vynikající je celá dětská company, kterou nelze vyjmenovat osobně, ač by si to všichni zasloužili. O pěveckou přípravu této pevně semknuté party se iniciativně a vehementně postaraly *Martina Juríková* a *Lenka Živocká*.

Jurai Čiernik jako Fagin. (Foto: Martin Popelář)

Z dospělých rolí v sobotu učaroval publiku především Fagin *Juraje Čiernika*, který hraje s komediální vervou a neodolatelným drajvem. Je důrazný herecky i pěvecky, našel si v postavě své osobní podtóny, které dávají jeho výkonu charisma i velkorysý nadhled. Výtečná je i Nancy *Andrey Gabrišové*, která uplatnila své vynikající pohybové předpoklady,, ale nejen to. Gabrišová překvapila vybroušeným pěveckým podáním. Její poutavý výkon svou nezkrotností a nasazením připomínal nejlepší kreace Hany Fialové. Velmi šťastné bylo též obsazení *Romana Haroka* do úlohy násilnického ničemy Billa Sikese. Harok kolem sebe šířil opravdu strach a šílenství, které je schopné všeho.

Roman Harok jako Bill Sikes. (Foto: Martin Popelář)

Rádi bychom upozornili také na fantastického *Adama Živnůstku*, který exceloval dokonce v dvojroli. Nejprve obecnstvo spolehlivě pobavil chaplinovskou kreací plnou krkolomných pádů, později se Živnůstka doslova převtělil do role vzteklého a zuřivého psa, který doprovází Billa Sikese. V dalších rolích se dobře zabydleli *Jan Drahovzal* jako Bumble a skvělá *Soňa Jungová* v roli vdovy Corneyové, ale i *Eva Zbrožková*, *Dagmar Mimrová*, *Tereza Dostalová*, *Ilona Piskořová*, *Pavel Liška* a *Marcel Školout* a mnozí další.

Výčet všech protagonistů není v možnostech této reflexe, podstatné je říct, že všichni odvedli v sobotním uvedení své maximum. Mnoho dobré práce na jevišti zanechala také company, nejen ve swingovém čísle, ale i v jedné z nejpůsobivějších scén prodávajících na tržišti.

Adam Živnůstka a Rostislav Radecki. (Foto: Martin Popelář)

Na závěr jsme ponechali hudební nastudování *Marka Prášila*, které je jednou z nejsilnějších složek ostravské inscenace. Výtečné provedení v sólových i kolektivních rolích bylo slyšet už během první premiéry. V sobotu se pojetí orchestru ještě víc usadilo a zpřesnilo. Prášilovo znamenité nastudování vystihlo mnohotvárné aspekty Bartovy partitury: dojemné melodie, které zrcadlí touhy dětských srdcí, odvážné a dobrodružné partie plné napětí a tanečního elánu, ale i typicky anglický folklor s jeho originální melodikou. Všechny odstíny dokázal orchestr pod Prášilovou taktovkou zahrát s velkorysým nadhledem a poctivým nasazením.

Oliver! je nepochybně jedním z největších hitů současné muzikálové produkce. Je jisté, že půjde o magnet a titul, který přitáhne do divadla generačně různorodé publikum. Inscenace bez obav zaujme dětského i dospělého diváka. V přímočarém ději nelze hledat nic menšího než soucit s dětmi, kterým není dopřána láska a pečující rodina. Vedlejší dějová linka však přináší také další významné motivy. Vzepření se jakékoli formě despotie a tyranství, které ve jménu falešné lásky s člověkem obratně manipuluje, je nezbytné pro pochopení Dickensova i našeho současného světa. Je nesmírně důležité, že právě děti, kterých je v této inscenaci opravdu požehnaně, jsou živou a nezbytnou součástí tohoto divadla jménem svět. Díky nim a jejich nezdolné víře může člověk doufat, že naděje vždycky je.

[Čtěte také recenzi první premiéry: Ostravský Oliver! hraje na city diváků. Nabízí silný příběh, geniální hudbu a ohromující vizuální podívanou](#)

Milan Bátor